

Hensyn til Bestemmelserne om nye Medlemmers Valg, som paa nogen Maade kunde gjøre det betænkeligt for Noget at gaae ind paa det her omhandlede Endringsforslag.

Judenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger. Forsaavidt Provsten i Løven kun betegnes som Medlem af Amtsrådet indtil videre, følger jo ingenlunde deraf, at hans Udtrædelse kan finde Sted, uden at det ved Loven afgjøres, og naar Regjeringen og Rigsdagen da ikke skulde kunne enes om, hvem der skulde træde i hans Sted, maatte Provsten altsaa vedblive at være Medlem. Iøvrigt forekommer det mig aldeles naturligt, efter Forholdets Betskaffenhed, at man vil kunne opnaae Overensstemmelse i den Ansættelse, at da maatte et fjerde Medlem tiltræde fra de større Besidderes Klasse. Jeg kan iøvrigt ganske henholde mig til den Hovedansættelse, der udtaltes af den ærede 4de Landsktingsmand for Sorø og Præstø Amters Valgkreds (M. Sørensen), at i og for sig frembyder der sig ved Valget af de sex Amtsrådsmedlemmer, der vælges fra Sognene, Momenter af virkelig ikke liden konservativ Betydning; allerede tidligere har jeg udhævet, at de udgaae ved indirecte Valg fra Corporationer, hvortil kun Folk, der have en Eiendom, der ikke er ubetydelig, men maa udgjøre flere Tdr. Skt., have Sæde; den ærede Rigsdagsmand følede meget rigtigt til, at i Gjerningen er der en Valgbarheds-census for disse Valg deri, at Amtsrådenes Forretninger skulle udføres gratis. Det er aldeles klart, at her, hvor der ikke tales om store politiske Spørgsmaal, men hvor man har med Dekonomen at gjøre, er det, at skulle anvende saa mange Dage af Aaret, at gjøre saa mange Reiser, at anvende saa megen Tid paa Sagerne, ligesom en Byrde, som kun kan afholdes i Almindelighed, i Almindelighed, siger jeg, af dem, der have en vis Stilling i Samfundet, en vis Velstand, og kun undtagelsesviis af Enkelte, der bringe større Offer, end der efter deres

Stilling maaffee billigen kunde ventes, af Interesse for Sagerne; og denne Valgbarheds-census vil bestandigt stige, nemlig derved, at Forretningerne i de større Communer, efterhaanden som de udvikle sig, bestandigt blive større og betydeligere. Saalænge man altsaa holder den Grundsætning fast, at disse Mænd skulle udføre alt dette gratis og uden Bederlag, kan man ikke nægte, at disse 6 Valg ingenlunde kunne betragtes, saaledes som den ærede Rigsdagsmand kaldte dem, som en Mod-sætning til de andre. Men paa den anden Side maa jeg, for mit Bedkommende, ogsaa holde fast ved, at, da i Sogneforstanderskaberne de større Eiendomme saa godt som ikke ere repræsenterede, eftersom deres Antal er saaringe i hvert Sogn, at disse Landeendomsbesiddere ingen Indflydelse kunne have ifølge Stemmemnes Antal, naar der regnes efter alle de Valgberettigede, per capita, — de kunne vel have Indflydelse indirecte, men deres Stemmer kan ingen Indflydelse have, fordi de ere saa faa —, saa er det derfor ogsaa naturligt, at der stikkes dem her, med Hensyn til Amtsrådene, en særlig Indflydelse paa Valgene, ingenlunde i Mod-sætning, men blot til yderligere Betyggelse for disse Eiendomme, hvortil kommer, at det er saa meget mere hensigtsmæssigt, da man just ved denne Henviisning til de større Besiddere kan vente at finde særdeles gode Kræfter til Amtsrådene, som Erfaringen ogsaa har viist. Det er naturligt, at, naar Valgene saaledes concentreres mellem saa Vælgere, som Alle ere betydelige Eiendoms-mænd i Amtet, kan det lettere skee, at der vælges Mænd, der ere dem velbekjendte, som med Dygtighed forene en større Formuenhed end de Andre, en Formuenhed, som sætter dem istand til ganske anderledes at virke for Communen, end de Uformuende, da de kunne op-offre langt større Tid i Communens Tjeneste, — Noget, vi have seet mange glædelige Exempler paa rundt om i Landet, hvor formuende Mænd have anvendt en ganske betydelig Deel af deres Tid paa disse Forretninger.